

Zpravodaj

4/2004

Květen

Pardubických farností sv. Bartoloměje a sv. Václava

Vydává Římskokatolický farní úřad v Pardubicích

OBSAH

ZE ŽIVOTA

FARNOSTI str. 2-4

- Adopce srdce
- Farní setkání rodin
- Jaroslav Max Kašparů
- Stavební práce

KATECHETICKÉ

OKÉNKO str. 4

- První svaté přijímání

DOKUMENT

str. 5

- Katoličtí biskupové ke vstupu ČR do EU
- Zájezd do Neratova

CHARITA - MISIE

str. 6-8

- Jak je možno pomoci potřebným prostřednictvím OCH Pardubice
- Návštěva z Ugandy

ZPRÁVY

Z DIECÉZE str. 8

- Diecézní setkání mládeže

MARIAZELL

str. 9

- Organizace poutě národů
- Návštěva P. Jajtnera

RŮZNÉ

str. 10-11

- Společně pro Evropu
- Chvilka k zamyšlení

KALENDÁŘ

str. 12

BLAHOŠLAVENÍ, KTEŘÍ NEVIDĚLI A UVĚŘILI...

Mnozí lidé často nazývají Velikonoce "svátky jara". Nevím, jak vás, ale mne to dlouho pobuřovalo. Když se to však promyslí, dal by se i tento název přijmout. Co se vlastně děje na jaře? Celá příroda se probouzí ze zimního spánku, a to takovou silou, že ani dlouhotrvající sníh ji nemůže zadržet. Je to vlastně vítězství života nad zimní smrtí. Každé jaro nové a vždy s nesmírnou silou. Život nakonec zvítězí i nad úpornou zimou.

Bylo by možná dobré a příhodnější nazvat Velikonoce "svátky života". Nám by to ovšem přineslo také potíže. Věřit vždy v život, i tváří tvář smrti, není snadné. Smrt nás totiž stále někde pronásleduje. Často se vynoří tam, kde ji vůbec nečekáme. A tak se může stát, že díky stínu smrti, ve kterém se stále pohybujeme, ztratíme životní elán, optimismus a radost ze života.

A právě do této naší lidské situace přichází křesťanství se svým poselstvím o Ježíši. Je to vyprávění smutné i radostné. Ježíš prokazoval všem dobro, „kudy chodil, dobře činil“, žil pro jiné, každý po setkání s ním byl šťastný. Všechno to však mělo krátké trvání. I jeho násilná smrt brzy zničila. Učedníci měli malou víru, přestali věřit jeho slovům, utekli. Nastává konec. Do toho tragické-

ho smutku zasahuje zase sám Bůh. Nešťastní učedníci slyší: „Viděli jsme Pána! Opět žije! Skutečně - je živý!“ Oni ještě nechápou, pořád nemohou uvěřit.

Brzy se však i oni setkávají se vzkříšeným Pánem. Při prvním setkání nejsou všichni. Tomáš chybí. A potom nechce uvěřit. Má

neústupný požadavek: „Chci

to vidět na vlastní oči,

chci se sám přesvěd-

čit, chci důkazy.“ -

Vidíme, jak se to

dodnes pořád opa-

kjuje: chci vidět, chci

se přesvědčit, chci

důkazy. - Tomáš

uviděl. Přesvědčil

se. Uvěřil. Ale co

my? My tu mož-

nost jako Tomáš

nemáme. Je tedy

vůbec možné

uvěřit, když nemáme

takové důkazy, jako

měl Tomáš?

Možné to je. Musí to být možné, jinak by to po nás Ježíš nemohl žádat. Na prvním místě požaduje víru: „Blahoslavení, kdo neviděli a uvěřili.“

My však můžeme spatřit živého Ježíše už teď. On nám to slíbil: „Kde jsou dva nebo tři v mém jménu, tam jsem uprostřed nich.“ Žije tedy v našem společenství, můžeme ho vidět ve tvářích bratří a sester. Můžeme ho také slyšet, když srdcem nasloucháme jeho evangeliu - v té chvíli může i naše srdce zahořet radostí. Ježíš také řekl, že bude žít ve všech chudých, nemocných, opuště-

(Pokračování na straně 2)

ZE ŽIVOTA FARNOSTI

(Pokračování ze str. 1)

ných a odstrčených lidech. Chápeme to dobře? Když se tedy doma staráte o nemohoucí babičku, tím sloužíte Kristu. Když maminka pečuje s láskou o malé dítě, tím prokazuje péči samotnému Ježíši. Když navštívíte příbuzného nebo známého v nemocnici, v domově důchodců, který tam žije osaměle, navštěvujete samotného Ježíše. Jste blahoslavení.

A nemusí nás trápit, když se nám to zatím nedaří. Učedníkům jdoucím do Emauz také cosi bránilo, že nemohli hned Ježíše poznat. Většinou jsou to naše vlastní viny a hříchy, které nám zatemňují pohled na Krista. Ani Magdalena hned nepoznala, že je to Pán, přestože ho tolik milovala. Poznala ho až ve chvíli, kdy ji zavolal jménem. Předtím ho však s touhou a bolestí hledala.

Proti apoštolům, Magdaleně i ostatním Ježíšovým učedníkům máme určitou výhodu: žijeme od okamžiku křtu v Kristově církvi. Ta je jeho tajemným tělem. Je to tentýž Ježíš mezi námi viditelně přítomný. Pod vedením církve a zvláště ve svátostech, které jí Ježíš světil, se můžeme spolehlivě dostat až k pevné a hluboké víře v Ježíše. Setkání s Ježíšem však musí předcházet často dlouhé hledání. Hledání po celý život. Teprve až na konci, po bolestném hledání a putování, i nás Ježíš zavolá jménem. Naším vlastním jménem. V tom okamžiku se naše víra změní ve vědění a jistotu. Bude to paráda, když v této rozhodující chvíli také vyznáme: „Pán můj a Bůh můj!“ Zatím však pro nás platí: „Blahoslavení, kteří neviděli a uvěřili.“

Věčný život není odměnou za vědění, ale za víru; za víru ve vzkříšeného Pána, kterého smíme následovat. P. Antonín

YYY ADOPCE SRDCE YYY

V rámci ADOPCE SRDCE podporuje naše farnost už 7 let Jean Pierra, sirotka ze RWANDY. Nedávno jsme dostali tento, jeho už čtvrtý, dopis:

* * *

Kigali, 6. dubna 2003

*Drazí dobrodinci,
s velkou radostí Vás zdravím. Doufám, že jste můj poslední dopis dostali v pořádku.*

Studuji nyní ve 4. ročníku humanitárních věd. V prvním trimestru jsem získal 55 %. Učivo je nyní náročné, ale dělám pokroky.

Drazí dobrodinci, Vaše pomoc je velmi důležitá, proto je třeba si jí velmi vážit a nezneužívat ji. Chci Vám za tuto Vaši pomoc poděkovat, neboť mi usnadňuje spoustu věcí a já mohu bez problémů studovat.

Náš Pán je otec sirotků. Život je tady sice těžký, ale Ježíš zná každého.

Loučím se s Vámi. Pán ať je s Vámi i s Vaší rodinou, ať požehná celému Vašemu domu, ať dobře prožijete Velikonoce.

Jean Pierre Twagirumukiza

* * *

Hnutí solidarity s chudými třetího světa MAITRI nám ohledně tohoto sirotka sdělilo:

* * *

15. března 2004

Vážení přátelé,

*dovoluji si Vás informovat, že sirotek **Jean Pierre Twagirumukiza** (ev. číslo 3|9), kterého podporujete v rámci Adopce srdce, dosáhl v roce 2003 18 let věku.*

Děkuji Vám za jeho dosavadní finanční i duchovní podporu, díky níž mohl prožít předcházející roky svého dětství ve snesitelných životních podmínkách a mohl se tak snáze připravovat na samostatný život.

Podle pravidel programu by měla být jeho podpora ukončena v 18 letech. Protože však tento sirotek ještě studuje (5. tř. stř. školy v roce 2003/2004 - základní i střední škola mají 6 ročníků), prodlužujeme po domluvě s misionářkami ve Rwandě jeho podporu do doby ukončení školní docházky. Uvítáme, když budete ochotni pokračovat v pomoci tomuto dítěti.

Pokud to pro Vás již není možné, dejte mi, prosím, vědět (můžete k tomu použít připojený odpovědní lístek v pravé části tohoto dopisu).

Za Hnutí solidarity s chudými tohoto světa Maitri

Josef Kuchyňa

Komárovice 1, 588 22 Luka n. Jihl.

tel. 608 178 122

* * *

ZE ŽIVOTA FARNOSTI

FARNÍ SETKÁNÍ RODIN

Když začátkem loňského roku přišel na jedno naše setkání rodin P. Vladislav Brokeš s informací o IV. světovém setkání rodin na Filipínách a s tím, že by bylo zajímavé seznámit s touto informací i další rodiny ve farnosti, napadla nás myšlenka uspořádat „Farní setkání rodin“. Uvědomili jsme si, že ve farnosti máme několik podobných akcí (např. Farní adventní den), ale pro rodiny s dětmi setkání takového rozsahu chybí.

Jak ale takové setkání zorganizovat, jak zajistit program pro děti, co vše na tomto setkání prezentovat - na všechny tyto a další otázky jsme hledali odpověď. Ve spolupráci s komunitou salesiánů jsme nakonec uspořádali začátkem června loňského roku farní setkání rodin, kde jsme nejen načerpali atmosféru ze IV. setkání rodin v Manile, kterou nám zprostředkovala přímá účastnice paní Jana Jamborová z Národního centra pro rodinu, ale seznámili jsme se i s manžely Imlaufovými, kteří se s námi podělili o své zkušenosti s výchovou dětí.

Zatímco rodiče poslouchali přednášky, děti soutěžily na dvoře salesiánského střediska v různých disciplínách. Po společném obědě došlo i na kulturní vyžití, kdy herci Východočeského divadla předvedli pohádku o Popelce, kterou děti přijaly s velkým nadšením. Vyvrcholením celého dne byla potom mše sv. Po ní setkání rodin pokračovalo až do podvečerních hodin při opékání špekáčků, vzájemných rozhovorech a sportovních hrách.

Tak tedy proběhlo první farní setkání rodin. Zúčastnilo se ho okolo 40 rodin s dětmi. Podařilo se nám vytvořit velké společenství, které společně prožilo jeden sváteční den, rodiny z farnosti se mohly lépe poznat a případně se podělit se svými zážitky, a to nejen z tohoto setkání.

Uplynul rok a naše malé společenství rodin dospělo k názoru, že bychom mohli znovu zorganizovat setkání rodin celé naší farnosti. Na základě ohlasů z minulého roku o tematickém naplnění přednášek jsme (s neocenitelnou pomocí pana biskupa Kajneka) oslovili známého psychiatra Jaroslava Maxe Kašparů, v jehož knihách nachází člověk povzbuzení, ale také pomoc při řešení problémů v našich křesťanských rodinách a komunitách. Jsme přesvědčeni, že jeho návštěva v nás zanechá nesmazatelnou stopu.

Pro odpolední část připravujeme podobný kulturní zážitek jako v loňském roce.

Podrobnosti a přesný harmonogram farního setkání rodin bude k dispozici v průběhu měsíce května.

Těšíme se na toto setkání a doufáme, že se setkáme v ještě větším počtu než v loňském roce.

Za společenství rodin
Jiří a Zuzana Petrášovi

Pelhřimovský psychiatr
JAROSLAV MAX KAŠPARŮ

se narodil v roce 1950 v Žirovnici. Vystudoval postupně několik oborů - stomatologii na LF v Praze, všeobecné lékařství na LF v Bratislavě, pedagogiku, etiku a náboženství na TF v Českých Budějovicích. Jako premonstrátský terciář (odtud řádové jméno Max) přijal v roce 1990 jáhenské svěcení a poté dva roky zastával funkci prezidenta České katolické charity. Jeho lékařská praxe, pedagogické zkušenosti a jáhenská služba ho přivedly pak k tomu, že roku 1997 založil v Pelhřimově ve věži opraveného barokního kostela „Norbertinum - První centrum pastorální medicíny v ČR“, kde působí jako psychiatr, pedopsychiatr a soudní znalec. Kromě toho přednáší na Teologické fakultě v Českých Budějovicích homiletiku a pastorální medicínu. Vedle publikační činnosti (články v Katolickém týdeníku, v Setkání, ve Fermentu, aj.) vydal také několik knižních titulů, např. Výlety pod vlastní kůží, Májová čtení, Věroměr, Malý kompas víry aj. Jaroslav Max Kašparů je ženatý, má dvě dcery a jeho koníčkem je ochotnické divadlo a chov poštovních holubů. Jeho jáhenským heslem je *Fides et scientia obligant* (víra a poznání zavazují).

(Z knihy *O radostech lidské duše*)

ZE ŽIVOTA FARNOSTI

STAVEBNÍ PRÁCE NA FARNÍ BUDOVĚ

Práce na rekonstrukci fary pokračují. Provádějí se vikýře, které by měly osvětlit budoucí obytné prostory. Bude následovat nová krytina a oplechování.

Ing. Helena Kosová

KATECHETICKÉ OKÉNKO

PRVNÍ SVATÉ PŘIJÍMÁNÍ

Svátost eucharistie je středem a srdcem veškeré liturgie Kristovy církve. Je to památka Kristovy velikonoční oběti, tedy díla spásy, uskutečněného Kristovým životem, smrtí a vzkříšením a zpřítomněného liturgickým úkonem. Ježíš ustanovil eucharistii při poslední večeři, jak svědčí i svatý Pavel v 1. listu Korintňanům 11, 23-25.

V eucharistické bohoslužbě slaví společenství shromážděné na mši svatou hostinu svého Pána. Lidé jsou shromážděni kolem stolu Páně (oltáře). Kněz mluví v osobě Kristově a přednáší eucharistickou modlitbu. Začíná velkou děkovnou modlitbou - prefací – a končí se zvoláním „amen“ celého společenství. Ve jménu Ježíše Krista a mocí své služby dělá a říká kněz to, co dělal a říkal Ježíš. Když tedy kněz pronáší slova proměnění, nastává přepodstatnění chleba a vína v tělo a krev Ježíše Krista. Pod zasvěcenými způsoby chleba a vína je přítomen sám Kristus, živý a oslavený, opravdu skutečně a podstatně, jeho tělo a krev, s jeho duší a s jeho božstvím.

Při svatém přijímání se naše společenství s oslaveným Pánem stává živou skutečností a my máme opravdu účast na jeho oběti. Eucharistie zvěstuje v tom, kdo přijímá, spojení s Pánem, odpouští mu všední hříchy a chrání ho před těžkými hříchy. Jsou posilovány svazky lásky mezi přijí-

majícím a Kristem. Přijímání této svátosti posiluje jednotu církve, mystického Těla Kristova.

(podle KKC zpracovala I. Fibichová)

V letošním roce se k 1. sv. přijímání připravuje od ledna 17 dětí. Od září minulého roku se k přijetí svátosti křtu připravují dvě desetileté dívky Nikol a Nikola. Slavnost křtu a 1. sv. přijímání se bude konat 13.6.2004.

V sobotu 12.6. přistoupí děti poprvé ke svátosti smíření.

Děkuji všem dětem, které malovaly velikonoční pohledy pro misie. Také děkuji rodičům, kteří tyto pohledy zakoupili. Výtěžek této akce – 1240 Kč - byl odeslán na misijní účet.

I. Fibichová

KATOLICKÁ BISKUPOVÉ KE VSTUPU ČR DO EU

Sestry a bratři, vážení spoluobčané,

letošní první květen, začátek májového měsíce, je pro náš národ historickým okamžikem opětovného rovnoprávného zařazení do společenství evropských národů, do něhož svou duchovně kulturní identitou náležíme. Již od celonárodního referenda se vedou diskuse o některých stránkách tohoto kroku. Nejčastěji je kladena otázka, co vstup do Evropské unie přinese. A za ní hned druhá: jaký budeme mít v Evropské unii vliv.

Katolická církev s nadějí vidí ve sjednocování Evropy návazání na starou tradici společné kultury, podstatně ovlivněné křesťanstvím, o níž naše minulost vydává jednoznačné svědectví. K jejímu vytváření církev v naší zemi, v srdci Evropy, přispěla nemalou mírou. Náš svatý biskup Vojtěch usiloval už před tisíci léty ve spolupráci se svým císařským přítelem Otou III. o vytvoření "sjednocené Evropy" na křesťanských základech. Český král a císař Karel IV. usiloval vytvořit z Prahy "srdce Evropy", kde by v nově založené katedrále byli korunováni "evropští" císařové. Úsilí Jiřího z Poděbrad o mír v Evropě a nastolení dobrých vzájemných vztahů mezi národy je všeobecně známé. To je jen několik připomínek našeho vkladu do společné Evropy v minulosti. Do ní se nyní vracíme...

Přítomnost křesťanů v Evropě – i za současné společenské situace - je dosti silná. Proto se ptáme, čím může dnes církev katolická přispět Evropě. Máme zodpovědnost za "dědictví otců" – jak o tom zpíváme – které bylo základem života Evropy po tisíciletí a je vtěleno v žilách její kultury. Je třeba znovu z těchto kořenů v Evropě čerpat, i když už to není a nebude Evropa minulých staletí. Děje se to v kulturních i náboženských aktivitách v obcích a městech, ale také na úrovni vysoké politiky. Biskupské konference členských států Evropské unie mají v Bruselu svou radu, v níž i my má-

me své zastoupení. Tato rada sleduje jednání evropských orgánů, je pravidelně zvána na jednání např. o bioetice, o sociálních otázkách, migraci a jiných tématech. Do evropské ústavy se podařilo zformulovat větu o trvalé ochotě Evropské unie k dialogu s církvemi. Vedle katolické církve mají v Bruselu zastoupení i ostatní křesťané v Evropě. Vatikán má v Bruselu zvláštního velvyslance a ve Štrasburku misi při Radě Evropy. Přítomnost církví u evropských institucí odpovídá tomu, že se tři čtvrtiny evropského obyvatelstva hlásí ke křesťanství.

Je na místě otázka, co můžeme udělat my pro to, aby Evropa žila ze svých křesťanských kořenů? Brzy budou volby do Evropského parlamentu a my se jich poprvé zúčastníme. Křesťan tedy má volit takové kandidáty, kteří by tento úkol i v oblasti politiky pomáhali uskutečňovat. Někdo si může myslet, že proti trendu dnešní evropské mentality, veřejného mínění, stylu života "nemáme šanci". Ale ve společenství s katolickými věřícími v nově přijatých evropských státech, zvláště v Polsku, na Slovensku i jinde, má tento náš úkol dobrou perspektivu, zvláště když se právě dnes v Evropě silně rozvíjejí i četná církevní hnutí, která jsou také schopná vnášet styl života evangelia do veřejného života, do politiky i ekonomie. Do nich vkládá Svatý otec velkou nadějí. Zdrojem naší naděje ovšem nemůže být jen počet křesťanů v Evropě. Zdrojem nejsilnější naděje jsou přísliby požehnání dané Hospodinem Abrahamovi, které se naplňují dodneška. Můžeme se opřít o slova Ježíše Zmrtvýchvstalého: "Nebojte se, já jsem přemohl svět a jsem s vámi po všechny dny...!" S touto nadějí a v této jistotě víry děláme svůj krok do spojující se Evropy.

Vaši čeští a moravští biskupové

Ì Ì Ì

OBLASTNÍ CHARITA POŘÁDÁ ZÁJEZD DO NERATOVA.

Přijďte se podívat do překrásného místa v Orlických horách, které mělo být minulým totalitním režimem navždy vymazáno z mapy a navštivte **Charitní pouť dne 15. května 2004**. Odjezd autobusem v 9:00 hod. od autobusové zastávky u chrámu sv. Bartoloměje v Pardubicích. Zájemci o zájezd se mohou hlásit v kanceláři Oblastní charity Pardubice v ul. V Ráji 732, telefon 466 33 50 26 nebo v kanceláři arciděkanského úřadu v Pardubicích. Cena zájezdu je 150,- Kč. Bližší údaje jsou uveřejněny na vývěskách v kostelech.

CHARITA - MISIE

JAK JE MOŽNO POMOCI POTŘEBNÝM PROSTŘEDNICTVÍM OBLASTNÍ CHARITY PARDUBICE?

Na ekumenickém setkání církví a denominací působících na Pardubicku, které se konalo dne 22. 4. 2004 v prostorách Křesťanského společenství, zazněl názor, že příslušníci církví a občané, kteří chtějí finančně pomoci potřebným lidem prostřednictvím charitativních organizací, nemají přehled o tom, na jaký účel mohou peníze posílat. Z tohoto důvodu uveřejňujeme možnosti pomoci potřebným lidem prostřednictvím Oblastní charity Pardubice (dále jen OCHP), která je účelovým zařízením římskokatolické církve. Pro úplnost uvádíme ještě další možnosti pomoci.

FORMY POMOCI

Je možno darovat libovolnou finanční částku na provoz organizace. Z těchto peněz jsou hrazeny i drobné výdaje na pomoc lidem v nejvyšší nouzi (zakoupení svačiny, oblečení, bot apod.). Číslo účtu: **1201207379/0800**; variabilní symbol **(VS) 20**. Je vítané i pravidelné přispívání menších částek, jejichž součet je pak možno odečíst z daní.

Dále je možno darovat libovolnou finanční částku, která bude účelově vázaná na podporu:

- = Střediska Charitní ošetrovatelské a pečovatelské služby, které pomáhá starým nebo postiženým občanům na Pardubicku - **VS 40**
- = Střediska osobní asistence u dětí s postižením „Pavlík“. V současné době má OCHP v péči 8 dětí - **VS 45**
- = Střediska „Vozíčkář“. Dobrovolníci střediska pomáhají lidem s postižením z Hořického ústavu (různé kulturní akce, výlety, společenství, apod.) - **VS 90**
- = Střediska pomoci misijním stanicím v chudých místech světa - **VS 30**
- = Střediska „Chotěborky“. Nutná oprava havarijního stavu střech - **VS 80**
- = Domácí hospicové péče. Přispění na úhradu osobní asistence u osamocených pacientů - **VS 10**
- = Podílet se finančně nebo dobrovolnou pomocí na akci DŮM POKOJNÉHO STÁŘÍ V ROSICÍCH NAD LABEM. V současnosti jsou přípravné práce přerušeny pro soudní spor se sousedy objektu. Finanční prostředky shromažďujeme na zahájení prací po vyřešení sporu a na současný provoz objektu. Nyní je nutná údržba objektu a různé práce na zahradě - **VS 60**

- = Podílet se finančně nebo dobrovolnou pomocí na akci DŮM POKOJNÉHO STÁŘÍ V TŘEBOSICÍCH URČENÉHO PRO OBČANY POSTIŽENÉ DEMENCÍ. Provádí se projektová příprava. Prostory bývalé školy již bude moci OCHP od července 2004 využívat pro různé charitativní účely - **VS 65**
- = Poskytnutí drobných předmětů (nebo financí na ně), které by mohly sloužit jako dárky (ceny) pro školní děti, které se podílejí na sběru a třídění známek pro misie (větší množství o menší hodnotě, např. zajímavé časopisy).
- = Darovat nádobí nebo předměty do kuchyně, popř. ložní povlečení pro středisko Chotěborky nebo účast na brigádách při opravě objektu.
- = Darovat použitý nábytek pro účely pomoci vybavení bytů u sociálně slabých občanů.
- = Pomáhat při osobní asistenci u postižených občanů.
- = Pomáhat při balení balíků pro misie a při třídění poštovních známek pro misie.

Další pomoc dle vlastního uvážení a předchozí domluvě.

Finanční částky můžete posílat na uvedený účet a variabilní symbol přiřazený k jednotlivým aktivitám, nebo předat v kanceláři OCHP v Ráji 732 (naproti prodejně Instal-Ráj koupelen) Každému dárci jsme ochotni se po předchozí domluvě věnovat a informovat ho o využití jeho daru, případně pomoci. V kanceláři OCHP rádi přivítáme i dobrovolné pomocníky, abychom mohli dohodnout jejich případnou pomoc.

Za každou pomoc děkujeme.

Více informací o OCHP naleznete na internetu <http://www.sweb.cz/oblastni-charita.pardubice>

K. Tajovský

**OBLASTNÍ CHARITA PARDUBICE,
STŘEDISKO CHOTĚBORKY,
DĚKUJE VŠEM,
KTERÍ NÁM PŘISPĚLI
NA VYBAVENÍ STŘEDISKA.
PÁN BŮH VÁM ZAPLAŤ!**

NÁVŠTĚVA Z UGANDY

*Nestává se každý rok, abychom v naší farnosti přivítali zahraniční návštěvu z jiného kontinentu. V **pátek 28. května** takovou možnost budeme mít. Do naší farnosti zavítá delegace Papežského misijního díla (dále PMD) z Ugandy, kterou bude tvořit sedm dospělých – převážně kněží a řeholních sester, a 23 dětí ve věku 10 – 14 let. Ugandské děti přijíždějí do České republiky na pozvání národního ředitele PMD v České republice, P. Jiřího Šlégra, který tuto zemi spolu s dvěma dalšími kolegy v únoru t. r. navštívil a mj. zde natočili dokumentární film. Pobyt hostů z Ugandy v ČR bude trvat celkem 14 dní, z toho dvě noci budou ubytováni v Salesiánském středisku mládeže v Pardubicích. Srdečně zveme všechny farníky na setkání dle níže uvedeného programu.*

ZÁKLADNÍ INFORMACE O PMD A PMDD

Papežská misijní díla jsou světovou organizací, která má celkem čtyři větve. Jednou z nich je PMD šíření víry, kterou známe z tzv. Misijní neděle, jejíž oficiální název je Den modliteb za misie a bývá vždy předposlední neděle v říjnu. Tento den je věnován celosvětovým modlitbám za misijní dílo církve mezi národy a koná se na celém světě misijní sbírka, ze které jsou v Římě, v centru PMD, rozdělovány peníze na jednotlivé misijní projekty různých zemí.

PMDD – Papežské misijní dílo dětí, je druhou větví. Bylo založeno před 160ti lety ve Francii a odtud se rozšířilo do celého světa. Je postaveno na myšlence „děti pomáhají dětem“. Děti shromažďují finanční prostředky sobě přiměřeným způsobem. V ČR je to např. formou vánoční sbírky „Jeden dárek navíc“, v Adventě a postní době je to malování vánočních a velikonočních pohlednic a jejich prodej za dobrovolný příspěvek. Všechny jmenované aktivity se uskutečňují i v Pardubicích v hodinách náboženství a na dětské mši svaté v klášterním kostele. PMDD podpoříte také koupí misijního kalendáře. Výtěžek z těchto akcí se shromažďuje do fondu, ze kterého jsou hrazeny misijní projekty schválené grémiem národních ředitelů PMD. PMDD v každé zemi si může vybrat, které projekty chce podpořit. České děti shromáždily v minulých letech peníze např. na projekty v jihoamerické Guyaně, na severoamerické Jamajce a nyní se bude šetřit na programy pro Ugandu.

ZÁKLADNÍ INFORMACE O UGANDĚ

Ugandská republika leží ve střední Africe, má rozlohu 236 580 km², tj. 3 x větší než Česká republi-

ka. Počet obyvatel je více než dvojnásobný (23 mil.), katolíci tvoří 35% obyvatelstva, z dalších náboženství jsou nejpočetněji zastoupeni protestanté. Hlavním městem je Kampala, úředním jazykem angličtina. Národním mottem Ugandy je „For God and My Country“ (tj. „Pro Boha a moji zemi“). První katoličtí misionáři připluli do Ugandy před 125 lety, byli to Francouzi a na břehu Viktoriina jezera přistáli 17. 2. 1879. Prvních ugandských mučedníků bylo 22, jejich ostatky jsou v kapli v oltáři ve farnosti Namugongo, toto místo navštívil roku 1969 papež Pavel VI. Nejznámější z nich je sv. Karel Lwanga. Dnes je Uganda rozdělena do třinácti diecézí, z toho jsou tři na severu. Z Viktoriina jezera vytéká jeden z pramenů řeky Nil.

Jednou z bolestí Ugandy a zvláště jejich dětí je řádění rebelů, kteří se hlásí k Armádě božího odporu (Lord's Resistance Army – LRA) a kteří na severu země masakrují obyvatelstvo. Rebelové unášejí děti, které nutí ke své činnosti. V severních diecézích žije více než 1 mil. obyvatel, z toho 920 000 lidí žije v kempech a z nich je 775 000 katolíků, 230 000 protestantů a jen 10 000 muslimů. V jedné ze severních diecézí, kterou Češi navštívili, v Gulu, je 60 kempů, každý až o 60 000 lidech. Česká delegace je první noc ubytována v domě na zahradě arcibiskupství, kde žijí i řeholní sestry. Ty byly velice vděčné za tuto návštěvu a viděly v ní velikou naději na lepší zítřky. Vyprávěly, jak je před několika lety přepadli rebelové. Sestry se šly schovat do kostela, kde si lehly na zem a čekaly, až budou odvečeny. Rebelové však ležící sestřičky oknem neviděli, tak jen vystřelili do oltáře a odešli. Zvláštní svědectví poskytuje setkání s dětmi, kterým se podařilo utéci za zajetí rebelů, kde byly nuceny k účasti na masakrech a zabíjení. O 150 dětí, které prošly tímto peklem, se stará organizace GUSCO. To vše a mnoho jiného můžete vidět v dokumentárním filmu, který zpracovalo křesťanské studio Telepace z Ostravy.

SMYSL A PROGRAM NÁVŠTĚVY UGANDSKÝCH DĚTÍ

Ugandské děti a jejich dospělí průvodci během 14ti dnů na několika místech ČR představí svoji zemi, svůj podíl na činnosti Papežského misijního díla dětí, zatancují a zazpívají, vydají svědectví o životě a víře ve své zemi. Chtějí poznat své české vrstevníky. Proto bude součástí programu na všech místech, která navštíví, společná setkání,

(Pokračování na str. 8)

CHARITA - MISIE

(Pokračování ze str. 7)

hry s dětmi, zpívání, slavení mše svaté, někde hudební a taneční vystoupení pro veřejnost. Besedovat budeme s P. Augustine Lukenge, národním ředitelem PMD v Ugandě a s jeho misijními spolupracovníky.

PROGRAM V PÁTEK 28. KVĚTNA V PARDUBICÍCH

Ugandské děti se svým doprovodem přijedou do Pardubic ve čtvrtek večer po vystoupení, které budou mít v Novém Adalbertinu v Hradci Králové (od 19 hod.). Páteční dopoledne věnují odpočinku a procházce městem.

SPOLEČNÝ PROGRAM:

15:00 – 17:00 hry pro české a ugandské děti v Salesiánském středisku mládeže na Zborovského náměstí – zveme všechny děti z farnosti a jejich rodiče, a další zájemce, kteří mohou využít příležitosti k besedě s hosty **v anglickém jazyce**, pro méně jazykově zdatné bude k dispozici tlumočnice, bude promítnut i dokumentární film natočený v Ugandě

18:00 mše svatá v kostele sv. Bartoloměje, koncelebrují ugandští kněží, děti z Ugandy zapívají liturgické písně

19:30 – 21:00 táborák s opékáním vuřtů v Salesiánském středisku mládeže – možnost k neformální besedě, tancům, zpěvu...

Další podrobnosti k programu se dozvíte z plakátů na nástěnkách v kostelích a z ohlášek. Hosté odjíždějí v sobotu ráno do Jablonného v Podještědí na 2. Národní misijní pouť.

PROSBA O SPOLUPRÁCI PŘI ORGANIZACI NÁVŠTĚVY

Prosíme o pomoc při zajištění následujících činností:

- = odvoz hostů ve čtvrtek 27. 5. z Hradce Králové (asi v 20:30 hod.) do Pardubic osobními auty. Předtím je možnost účastnit se veřejného vystoupení hostů v Novém Adalbertinu od 19:00 hod.
- = pátek 28. 5. – pomoc při zajištění, přípravě a servírování snídaně a oběda v Salesiánském středisku mládeže
- = napečení pečiva na páteční odpoledne pro děti i dospělé
- = finanční příspěvky na uhrazení nákladů spojených s návštěvou hostů

Pokud můžete pomoci, hlase se, prosím, u paní Marie Zimmermannové – tel. 466 304 048 (večer), 495 063 424 (v pracovní době), mobil 737 215 335 nebo 723 992 244, e-mail: marie.zimmermannova@tiscali.cz. Ohledně přípravy jídla se můžete hlásit i u P. Jindřicha Čápa v Salesiánském středisku mládeže.

Další informace uveřejňuje květnové číslo IKD.

Marie Zimmermannová

ZPRÁVY Z DIECÉZE

DIECÉZNÍ SETKÁNÍ MLÁDEŽE

V sobotu 3. dubna se hradecká Filharmonie naplnila do posledního místečka. Důvod? Diecézní setkání mládeže, po našem „diecézko“.

Byli jsme uvítáni hned několika písničkami od skupiny VeKa, která celé setkání doprovázela, a scénkou o tom, jak královští rádcové hledali to, co je na světě nejdůležitější. Jak už to bývá, byli tři a každý z nich našel něco jiného: jeden cestu, druhý pravdu a poslední život. Co z toho je tedy opravdu nejdůležitější? Ježíš - ten je Cesta, Pravda i Život.

Katecheze Jendy Balíka na téma „Chceme vidět Krista“ (motto celého diecézka) byla propojována výborně připravenou počítačovou prezentací. Celkově se katecheze setkala s velkým ohlase a myslím si, že mnoho z vyřčených myšlenek jen tak nezapadlo.

V poledne jsme se posilněni bagetami, které jsme rozebrali, že nezbyl ani drobeček, odebrali

na BiGy. Zde jsme se mohli zapojit do rozličných tematických skupinek. Kromě tradičních povídek tu byly ještě skupinky, kde jste si mohli zahrát volejbal, něco pěkného vyrobit, zasmát se, nebo si dokonce zatancovat židovské tance. Jak vidíte, ani tady nebyl prostor pro nudu. Odpoledne bylo taktéž ve znamení setkávání se. A to nejen s kamarády, ale i s Bohem při adoraci.

Příjemné odpoledne bylo zakončeno mší svatou slouženou otcem Dominikem, který kvůli nám doslova vstal z postele, protože se právě léčil z angíny. Slavnostní mše byla opravdovým vyvrcholením celého setkání, kterému nic nechybělo.

Já osobně jsem moc ráda, že jsem v Hradci mohla být. Potkala jsem zde mnoho přátel, včetně Přítele nás všech – Krista, a obohatila se o nové názory.

Lucka Fibichová

MARIAZELL

Dne 22.5.2004 se poutníci naší farnosti zúčastní poutě národů v rakouském poutím místě v Mariazell. Tímto setkáním vyvrcholí projekt Středoevropské katolické dny. Projekt je záležitostí Rakouska a dalších sedmi zemí bývalého východního bloku. Jeho cílem bylo vzájemné poznání a poděkování za konec vlády komunismu a možnost vstupu do evropského společenství národů. Česká biskupská konference vydala 1.6.2003 dokument „Kristus-naděje Evropy“, ve kterém poskytla farnostem a všem zájemcům podrobné informace o tomto projektu včetně materiálů o jednotlivých zemích. V naší farnosti byli věřící s těmito materiály postupně seznamováni. Poslední možností, jak si z této iniciativy získat duchovní plody, je výše zmíněná pouť národů.

Mariazell je národní svatyně Rakouska, ale i náboženské centrum Maďarů a balkánských Slovanů. Obsáhlá poutní legenda vypráví o pěti misionářích, které v roce 1106 vyslal korutanský vévoda Marquart. Jednomu z nich přikázal opat Otker, aby založil osadu na druhé straně hory Seeberg. S sebou na cestu si vzal sošku P.Marie. Když ji postavil na skálu, která mu bránila v další cestě, skála se rozestoupila. Podle legendy zažil pouť

moravský markrabě Vladislav Jindřich (vládl v letech 1198-1222) s manželkou, který ve snu dostal příkaz jít do Mariazell, aby se tam vyléčil z pakostnice. Největší do současnosti zaznamenané procesí je z roku 1692, kdy kníže Esterházy vedl 11 200 poutníků jako díkůvzdání za vysvobození z tureckého nebezpečí.

I my se rádi připojujeme ke všem poutníkům, kteří před námi na tomto místě s vírou a úctou putovali, abychom poděkovali za náboženskou svobodu a za snahu Evropy budovat společnými silami společenství národů, které prosazuje spokojenost a mír v srdcích všech obyvatel tohoto kontinentu.

Organizační pokyny :

- = odjezd 21.5.2004 ve 23.⁰⁰ z parkoviště za zimním stadionem
- = cena zájezdu 630,-Kč + 100,-Kč poplatek hlavnímu poutnímu výboru
- = návrat 22.5.2004 do 24.⁰⁰
- = celodenní účast na duchovním programu v Mariazell
- = s sebou: platný cestovní pas, mobilní telefon (dle možností) s aktivací do zahraničí
- = pojištění léčebných výloh si zařídí každý sám
- = na místě každý obdrží zdarma pláštěnku, židličku, malé kapesní rádio na tlumočení bohoslužeb do rodného jazyka, hroznový cukr, vodu, malý dárek

Ještě jsou volná místa!!

Přihlášky urychleně přijímá a veškeré informace poskytuje:

**Bartholomeum – zvonice – nám.Republiky
Pardubice**
po-pá 8.⁰⁰-18.⁰⁰

tel: 466 513 642, mobil 777 905 450

V úterý 13. dubna 2004 byl v Pardubicích **ing. Pavel Jajtner**, velvyslanec ČR při Svatém stolci ve Vatikánu a kandidát KDU-ČSL na třetím místě do Evropského parlamentu. Zúčastnil se odpoledního seniorského klubu na faře a večer měl besedu s občany v Domě techniky.

Jako bývalý poslanec a dlouholetý diplomat (byl naším velvyslancem v Rakousku a v Maroku) odpovídal nejen na otázky o Evropské unii, ale i o svém působení ve Vatikánu a o vztazích naší republiky ke Svatému stolci a srovnával své působení v různých státech Evropy. Na konec projevil své přání, aby naši republiku u Evropského parlamentu nezastupovali komunisté. Tomu lze ale zabránit jen velkou účastí u voleb právě těch, kteří komunisty nevolí.

Přejeme jemu i všem, kteří jsou poctivými křesťany úspěch ve volbách a vyprošujeme jim Boží požehnání na tuto cestu.

Věra Novotná

RŮZNÉ

Křesťané z více než 150 hnutí, komunit a různých skupin z celé Evropy, z různých církví a církevních společenství pořádají setkání

SPOLEČNĚ PRO EVROPU

SPOLEČNĚ, aby přispěli ke znovuobjevení duše Evropy

SPOLEČNĚ, aby nacházeli novou evropskou jednotu v odlišnosti

SPOLEČNĚ, aby Evropa naplnila své povolání k míru a jednotě mezi všemi národy

STUTT GART – PRAHA – BRNO

Setkání se uskuteční 8. května 2004 ve Stuttgartu. Dalších více než 100 evropských měst bude spojeno prostřednictvím satelitního přenosu. V České republice jste srdečně zváni do Prahy a do Brna, kde hlavní části programu bude tvořit přímý přenos ze Stuttgartu. Český překlad bude zajištěn.

CO JE NOVINKOU

V okamžiku, ve kterém se tvoří jednota Evropy i začleněním 10 nových států, se hnutí, komunity a křesťanské skupiny z různých církví poprvé v historii vydávají na cestu společenství a spolupráce, aby společně přispěli k duchovní jednotě kontinentu.

Z PROGRAMU

Projevy zakladatelů a zodpovědných za hnutí, komunity a skupiny: **Chiara Lubichová**, **Andrea Riccardi**, evangeličtí pastoři **Friedrich Aschoff**, **Ulrich Parzany**, pravoslavný kněz **Heikki Hottunen** a další. Projevy také přednesou: **Romano Prodi**, předseda Evropské komise **Kardinál Walter Kasper**, předseda Papežské rady pro jednotu křesťanů, **Johannes Friedrich**, biskup Bavorské evangelicko - luteránské církve.

Svědectví hnutí, komunit a skupin odpovídající na základní otázky dneška: mír, nový životní styl vedoucí Evropany k dialogu mezi sebou, integrace různých národů a kultur, hodnoty

rodiny, solidarita s nejhudšími v Evropě i ve světě. **Mladí** vysloví svůj závazek a představí svou vizi Evropy.

Umělecká vystoupení přiblíží krásu a bohatství různých národů.

Hnutí, komunity a skupiny chtějí ukázat

= síť bratrských vztahů, která se již rozprostírá po celém kontinentu a přesahuje národní a historické bariéry

= duchovní obnovu, která vyrůstá z žitého evangelia a která se odráží v nejrůznějších oblastech občanského života

= přínos občanů Evropě

JAK SE ZRODILA MYŠLENKA

U příležitosti setkání zakladatelů a zodpovědných za některá katolická a evangelická hnutí a komunity v Římě v květnu 2002, se zrodila myšlenka velikého shromáždění v Německu, které by přispělo ke zviditelnění duše Evropy. Mezi přítomnými byli: Komunita Sant' Egidio, Rada zodpovědných za evangelická hnutí, Cursillios, Hnutí fokoláre, Hnutí Schönstatt, Obnova v Duchu svatém katolické církve v Itálii, Obnova v Duchu svatém evangelické církve (GGE) a YMCA.

Shromáždění „Společně pro Evropu“ je výsledkem propojení několika cest. V evangelickém prostředí začíná spolupráce mezi více než 120 hnutími, komunitami a skupinami v Německu v roce 1969. V katolickém prostředí je významným mezníkem setkání s Janem Pavlem II. na vigílii Letnic 1998, které bylo počátkem společenství mezi více než 240 hnutími a komunitami po celém světě. Historickým dnem je 31. říjen 1999, kdy byla podepsána společná Deklarace Katolické církve a Světové luteránské federace o nauce ospravedlnění. V ekumenickém centru Ottmaring (u Augsburgu) se tehdy setkali zodpovědní některých katolických i evangelických hnutí a komunit. Zrodila se nová zkušenost společenství a spolupráce, která se rychle rozšířila mezi pravoslavné, anglikány a ostatní křesťany.

PRAHA

Dne 8. května 2004, od 9:30 do 18:00 hod. Centrum Mariapoli, Mladoboleslavská 667, 190 17, Praha 9 – Vinoř

Příspěvek – 90 Kč dospělí, 50 Kč studenti. Občerstvení zajištěno. Oběd si laskavě přineste s sebou, pouze výjimečně možno objednat na telefonním čísle 286 007 711 nebo na cmpraha@espol.cz

Spojení do místa konání: metrem B do stanice Vysočanská, přestoupit na autobus č. 259 nebo 280 do stanice Vínofský hřbitov.

BRNO

Dne 8. května 2004, od 9:30 do 18:00 hod. Salesiánské středisko mládeže Foerstrova 2, 616 00 Brno-Žabovřesky

Příspěvek – 60 Kč dospělí, 30 Kč studenti. Občerstvení (nápoje) zajištěno. Oběd si laskavě přineste s sebou. Spojení do místa konání: trolejbusem č. 34 nebo 36 z České ulice do stanice Makovského náměstí.

CHVILKA K ZAMYŠLENÍ

Všechno považuji za škodu ve srovnání s oním nesmírně cenným poznáním Ježíše Krista, svého Pána. Pro něj jsem se toho všeho zřekl a považuji to za bezcenný brak, abych mohl získat Krista a byl s ním spojen. A o jedno mi jde: nedbám na to, co je za mnou, a ženu se k tomu, co je přede mnou. Běžím k cíli za vítěznou nebeskou odměnou, ke které nás Bůh povolal skrze Krista Ježíše. (Filp. 3,8. 13-14)

Stává se to touto dobou každý rok. Lidé, které bylo celou zimu vídávat v kostele pravidelně neděli co neděli, najednou - když přijde jaro - jsou pryč, jako když utne. Odstěhovali se? Onemocněli? Nebo se jim něco zlého přihodilo? Ale ne, začali jezdit na chaty, chalupy a zahrádky. Chalupařit - to je dobrá věc. Městský člověk potřebuje změnu, být někde venku, daleko od kouřících komínů a hluku aut. V jarní přírodě je krásně. A také na zahradě je práce nejvíc. Musí se zryt, na co na podzim nezbyl čas, pohrabat listí a starou trávu, upravit záhony, zasadit, přesadit, opravit skleníky. Každý zahrádkář má práce nad hlavu a víkend je tak krátký.

V neděli bychom ale měli jít do kostela, i když jsme na chalupě. Jenomže ten bývá daleko, třeba 20-30 minut pěšky a autobus v neděli nejezdí. A tak, pokud trvá sezóna, se nechodí nikam! Omlouváme to vzdáleností, špatným počasím, máme malé děti nebo je musíme hlídat, také třeba již nejsme nejmladší, anebo přímo řekneme, že nemáme čas. Jsou lidé, kteří "nemám čas" vysloví tak přesvědčivě, že proti tomu není žádný argument. Je přece tolik nutných prací, které je třeba vykonat, že jsme od rána do večera v jednom kole. A na chalupu jezdíme v pátek večer a v neděli večer se vracíme. My starší jsme rádi, když nás tam mladí vezmou. Je to naše jediná možnost, jak se dostat na vzduch.

Důvody působí přesvědčivě a v této situaci říkat, že chválit Boha je důležitější než všechna ta neodkladná práce, znamená být naprosto staromódní. Ne všichni naši mladí jsou věřící a tak: "Babi, přece nebudeš lítat do studeného kostela, ještě se tam nachladíš. Pomodlit se můžeš - když chceš - třeba tady na lavičce, to je přece jedno." A tak milá babička, aby nekazila náladu v rodině,

zůstane sedět s růžencem na lavičce pod jabloní, anebo ještě lépe: jde mladým vařit oběd. Musí si přece zasloužit, že ji s sebou vzali.

Jsou lidé důchodového věku, kteří na svoji chatu jezdí sami a nikdo je vozit nemusí. Když padne pátek odpoledne, za největšího návalu v dopravních prostředcích nabalí svoje tašky a hurá na chatu. A v neděli večer, zase za největší tlačenice, se obtěžkáni batohy vrací domů. Bylo by jistě pohodlnější jet na zahradu v pondělí dopoledne a vrátit se třeba ve čtvrtek, ale oni celý život jezdili na víkend, a tak tam jezdí, i když nemusí. Zvyk je druhá přirozenost.

A tu si položíme otázku: má za těchto okolností chalupa smysl? Je práce na ní požehnaná? Co je vlastně v mém životě důležité a co je až na druhém nebo desátém místě? Apoštol Pavel ve svém listu Filipánům říká, že všechno považuje za škodu ve srovnání s poznáním Ježíše Krista, našeho Pána. A také že nedbá na to, co je vzadu, ale žene se k tomu, co je před ním. Cílem pro něho je nebeské království.

Myslíte si, že ti, kteří přes celou sezónu nepřijdou v neděli na mši sv., že se ženou k nebeskému království? Asi těžko. Nebo ano?

Neukazují tím jenom to, že věci

tohoto světa jsou jim přednější než „věci Boží“?

Říká se o nás, že náš český katolicismus je poměrně dosti vyčpělý, bezbarvý, řečeno slovy chemika "bez chuti a bez zápachu". Schází mu nadšení, nejsme ochotni pro svou víru něco udělat a sami před sebou něco prosadit. Uhýbáme, odkládáme, vylouváme se, že nechceme být nápadní až fanatičtí, až nakonec nemáme nic. A právě proto je naše víra v očích druhých lidí nezajímavá. Své víry si totiž nevážíme. A jak potom chceme, aby si jí vážili lidé okolo nás, našimi dětmi a příbuznými počínaje?

Víra je životní styl, a proto by měla prorůstat celé naše rozhodování a jednání. Měli bychom si své víry také považovat, snažit se pro ni také něco udělat. Například pomodlit se, i když nemám čas, a zajít v neděli do kostela, i když jsme na chalupě.

(Převzato z Textů pro homiletiku a kněžskou spiritualitu č.3/1998)

KALENDÁŘ

PRAVIDELNÉ AKCE

Pondělí	Příprava na 1. sv. přijímání	fara (nová učebna)	16:00 hod.
Úterý	Mariánský večer	sv. Jan	18:30 hod.
	Adorace	sv. Jan	19 - 20 hod.
Středa	Cvičení maminek s dětmi	salesiánské střed.	9:30 hod.
	P. Slámečka - přednášky	fara (sál)	19:00 hod.
Čtvrtek	Příprava na 1. sv. přijímání	fara (malá klubovna)	17:00 hod.
	Společenství dospělých	fara (malá klubovna)	20:00 hod.
	Příprava na biřmování (1x za 14 dní)	sv. Bartoloměj	18:00 hod.

DALŠÍ AKCE

Čt 6.5.	Zpovědní den	sv. Bartoloměj	8 - 18 hod.
	Mše sv. v Domově důchodců	DD u Kostelíčka	15:00 hod.
So 8.5.	Festival SHM 2004	salesiánské střed.	8 - 18 hod.
	Májová pobožnost a mše sv.	Zvěstování P. Marie	17:30 hod.
Út 11.5.	Pastorační rada	fara (sál)	19:30 hod.
St 12.5.	Seniorklub	fara (sál)	14:30 hod.
Čt 13.5.	Příprava na biřmování	sv. Bartoloměj, fara	18:00 hod.
Ne 16.5.	Sbírka na potřeby diecéze		
Po 17.5.	Objednávání mší sv. na červen	fara (kancelář)	7:00 hod.
Út 18.5.	Pout' do Mariazell - cyklistická pout'	Znojmo	18:00 hod.
Čt 20.5.	Slavnost Nanebevstoupení Páně - mše sv. navíc	Zvěstování P. Marie	16:00 hod.
	Mše sv. v Domově důchodců	DD u Kostelíčka	15:00 hod.
Pá 21.5.	Pout' národů - Mariazell - odjezd autobusem	Pardubice	
Ne 30.5.	Slavnost Seslání Ducha sv.		
	Udílení svátosti biřmování	sv. Bartoloměj	9:00 hod.
Po 31.5.	Májová pobožnost a mše sv.	Zvěstování P. Marie	17:30 hod.
Čt 3.6.	Zpovědní den	sv. Bartoloměj	8 - 18 hod.
	Příprava na biřmování	sv. Bartoloměj, fara	18:00 hod.
So 5.6.	Večeřadlo Panny Marie	sv. Jan	7:00 hod.
	Setkání rodin - Dr. M. Kašparů	Salesiánské střed.	
Ne 6.6.	Slavnost Nejsvětější Trojice		

Uzávěrka příštího čísla Farního zpravodaje bude 5. června, příští číslo vyjde 13. června 2004

Hledáme ochotnou osobu, která by se starala o údržbu zahrádky u Kostelíčka. Ozvěte se, prosím, na tel. čísle: 466 264 601

S díky P. Antonín Sokol